

Editörden Size / Editorials

Değerli Okuyucularımız,

Dergimiz, sizlerin katkılarıyla yayın hayatının üçüncü yılında Türk Tıp Dizinine girmeyi başarmış olup bundan sonraki hedefimizi uluslararası geçerliliği olan indexlere girmek olarak belirlemiş bulunuyoruz. Bu anlamda Türkiye’den yapılan yayınların takip edilmesi ve yeni çalışmalarda bunların, kaynak gösterilmesi son derece önemlidir. Konu ile ilgili hassasiyetlerinize inanıyor, şimdiden teşekkür ediyorum.

Değerli meslektaşlarım sağlıklı nesiller yetiştirmek, toplum sağlığı konusunda halkımızı bilinçlendirmekle mümkün olacaktır ki bu konuda biz çocuk hekimlerine büyük sorumluluklar düşmektedir. Bildiğiniz gibi, ülkemizde çocukluk çağının önemli sorunlarından biriside şişmanlıktır. Bugün Türkiyeden yapılan çalışmalarda her 5-6 çocuktan birisinin normal kilosunun üzerinde olduğu, sosyoekonomik düzeyi yüksek olanlarda oranın daha da arttığı bilinmektedir. Çocukluk çağında şişman olanların %40-70’inin erişkin dönemde de şişman olma riski olduğundan çocuklarımızı şişmanlıktan korumak sağlıklı bireylere sahip olmak açısından önem taşımaktadır. Şişmanlığın nedenlerine baktığımızda büyük çoğunluğu yanlış beslenme alışkanlığı ve yanlış yaşam şekliyle kaynaklanmaktadır. Günümüzde hazır gıdaların ve gazlı içeceklerin fazla tüketilmesi, aktiviteden uzak, televizyon ve bilgisayar başında geçirilen uzun saatler şişmanlığın en belli başlı nedenidir. Bu yaşam şekli aynı zamanda çocuklarımızın ruh sağlığını da olumsuz etkilemekte, sanal ortamda yaşayan mutsuz, bencil bireyler olarak büyümektedirler.

Şişmanlığın yol açtığı komplikasyonlardan birisi olan tip 2 diyabet ve hipertansiyon görülme yaşları da giderek azalmakta olup, çocuk ve adolosa şişmanlarda glukoz metabolizma bozukluğu ve diyabet sıklığı artmaktadır. Şişmanlığın önlenmesinde yaşam şekli değişikliği yapılması, beslenme alışkanlıklarının düzeltilmesi, sportif aktivitelerin artırılması, bilgisayar ve televizyon saatlerinin sınırlanması gibi basit tedbirler çocuklarımızı bu önemli sağlık sorunundan koruyacaktır ki biz çocuk hekimleri karşılaştığımız tüm hastalara bu konuda eğitimler yapmalı ve doğru alışkanlıkların kazanılmasını sağlamalıyız. Anne babasının söylemlerine çok aldırış etmeyen çocuğun doktor ve öğretmenlerinden gelecek söylemlere uyum gösterdiği bir gerçektir. Biz hekimler yapacağımız bireysel ve toplu eğitimlerle konu ile ilgili farkındalığı artırabilir ve toplum sağlığına katkıda bulunabiliriz.

Değerli okuyucularımız, dergimize katkıda bulunan tüm kurul üyelerimize ve yazılarıyla destekleyen meslektaşlarımıza teşekkür ederim.

Saygılarımla,
Doç. Dr. Zehra AYCAN
Türkiye Çocuk Hastalıkları Dergisi Editörü